tificiū reducit ad aliquā formā vt ſi forte emat vimina ⁊ faciat caniſtra. vł emat chartas ⁊ ſcribat libros vel emat aliqͦd lignū vt faciat aliquā domum. vel emat filū vt faciat rhetia. ⁊ idē in ſi. vt habet̄ in. d. c. nūꝗ̄. nam ſm do. An. tales nō dicunt̄ mercatores vel negociatores ſed potiꝰ artifices ſtricto ſumpto vocabulo. ⁊ ſic negociari ꝓprie dicit̄ in cōmercijs. j. de. ꝟ. ſig. c. forus. §. negocium.

¶ De cohabitatione clericorum ⁊ mulierꝫ. Rubrica

¶ Quia mulierꝫ cōſortia reddūt vitam clericorum de incōtinentia ſuſpectam. ideo poſt precedentem rubricam merito ſubijcitur hec rubrica.

Inhibendum. Sacerdos mulieres quas etiā antiqui canones ꝑmittūt ſi ſuſpecte ſūt retinere nō debet. vel clarius ſic. Clericus nō debet retinere ī domo mulierē ſuſpectā de incōtinentia etiā ſi ſit mater vł alia ꝯſanguinea. h. d. Et habet quattuor dicta. primo ponit ꝙ nullus clericꝰ debet tenere extraneā. ſcḋo ꝙ nec ꝯſanguineā. tertio ꝙ cōſanguinee indigenti extra hoſpitiū ſuū pōt prouidere. quarto ꝙ nulla femina tanꝗ̄ miniſtra in eccleſijs clericis miſceat̄. ſcḋa ibi. ꝟ necꝫ. tertia ibi. ꝟ ſi. quarta ibi. ꝓhibendū ¶ Nota primo abſtinēdū ab eo qḋ pōt eē cā mali. Itē no. ꝙ clericus licite ꝓuidet ꝯſanguineis etiam de bonis eccleſie. qḋ intellige vt. j. ſubijciam cū gl. Itē nota regulā generalē ꝙ nullā feminā pōt clericus tenere in domo ſua ex qua poſſit oriri ſuſpitio incōtinēcie. ¶ In glo. ij. ibi intellige de ſuſpectis. ⁊ hoc cōiter placet doct. h. ꝟ tūc oppo. nam ſm hoc nō erit drīa inter ꝯſanguineas ⁊ extraneas. nam ſi extranee nō ſūt ſuſpecte pñt teneri in domo vt in. c. a nobis. j. eo. So. dicerē ſic ꝙ ꝯſanguineas iuuenes alś nō ſuſpectas pōt clericus bone fame in domo tenere. ꝟ extraneas iuuenes nullo mō pōt tenere. quātūcūꝗ̄ ſint bone fame. qꝛ talis ꝯmixtio eſt periculoſa. nō ſic cū ꝯſanguinea. ⁊ h̄ ſentit glo. in. c. volumus. lxxx. di. ⁊ vide qḋ le. ⁊ no. in. c. cū omnibꝰ. ea. di. lꝫ do. An. hic videat̄ requirere int̄ cōſanguineas vt alter ſit ſenex. ſed nō placet qꝛ tūc ceſſaret ſuſpitio incōtinēcie ⁊ nullibi illud probat̄. Item intellige ꝙ nō ſit talis ꝯſanguinea q̄ habeat ſecū pediſſequā qꝛ licet nō ſit ſuſpitio cū matre vel ſorore. pōt dubitari de pediſſequis vt hic in tex. Item intelligo qñ clericus habitat ſolus in domo. ſi enim viueret cū alijs clericis nō dꝫ tenere matrē. qꝛ licet ipſe ſit bone fame tñ orit̄ ſuſpitio reſpectu aliorum clericoꝝ vt no. in. d. c. volumꝰ. Sed dubitat̄ ō epo nunquid poſſet ſecū hr̄e matrē ſeu aliā nō ſuſpectā ⁊ dicit do. An. h̄ ꝙ nō. allego glo. in. c. legit̄. lxxxj. di. ꝟ illa glo. mouet̄ ꝑ tex. iuris ciuilis in auc. nullā C. de epi. ⁊ cle. Sꝫ ego dico oppoſitū ⁊ allego text. expreſſum. in. c. interdixit. xxxij. di. nā in canonibꝰ nullibi ꝓbat̄ ꝯtrium. imo videt̄ ꝑmiſſum. vt. d. c. interdixit. nec ē ſtandū legi ciuili ex q̄ canon innuit oppoſitū. fateor ꝙ ꝑmū ē honeſtius maxime ꝓpter alios clericos cū epo morātes. Et in fi. glo. vide ſimilē gl. i. d. c. cū oibꝰ. ⁊ dic ꝙ itra q̄rtū gdū int̄ aſcēdētes ſm cōditionē nr̄i tp̄is nō pōt eē incōtinentie ſuſpitio. qꝛ aſcendēs eēt decrepitꝰ ¶ In gl. pe. ad fi. no. gl. ꝙ clericꝰ potiꝰ ꝯſanguineis q̄ꝫ alijs dꝫ ſubuenire de rebꝰ eccl̄ie. nā tenet̄ q̄s diligere magi cōſanguineū q̄ꝫ extraneū. ⁊ ī elemoſyna facienda eſt dare gradū vt primo ſibi q̄ꝫ ſuis ⁊ ꝑmo ſuis q̄ꝫ extraneis ⁊ ꝑmo ext̄neis notis q̄ꝫ ignotꝭ. ⁊c. vide pulchꝝ tex. in. c. nō ſatis. lxxxvj. di. ⁊ tex. cū glo. in. c. quieſcamꝰ. xlij. di. Sꝫ ꝯ hāc gl. facit tex. in. c. ꝑuenit. j. q. iij. vbi dicit̄ ꝙ grauiꝰ peccatū ꝯmittit ꝑlatꝰ dando ꝯſanguineis q̄ꝫ extraneis. Sed intelligo tex. illum ꝙ grauius peccat ꝑſumptiue. qꝛ ꝑſumit̄ largiꝰ dare cōſanguineis q̄ꝫ extraneis ⁊ ſine aliq̄ menſura. Itē loquit̄ qñ vult eos ditare ⁊ nō ſubuenire tanꝗ̄ alijs indigētibꝰ. nā amore ſanguinis carnalis ſpoliat eccl̄iam. ⁊ vide qḋ ibi no. in glo. Itē vide ad ꝑdicta bonū tex. cū glo. in. c. oino. xxxj. di. vbi dꝛ ꝙ ꝓpriam vxorē ⁊ filios ſuſtinere dꝫ de bonis eccl̄ie. loquitur tamē de cōiuge ⁊ filijs ante clericatū habitis. ꝟ ego puto idē eē in filijs habitis ꝑ illicitū coitū nā licet clericus male fecerit. tñ ex quo ſunt geniti nō ſunt ꝑdendi: ꝟ eis tanꝗ̄ pauperibus ſubueniēdum. pro h̄. c. cum haberet ⁊ qḋ ibi no. j. de eo qui dux. in matri. quā pol. ¶ Et ex omnibꝰ ꝑdictis nota bo. ar. ad. q. quotidianā. nunqḋ deputatus executor ad diſtribuendū certa bona paupibꝰ poſſit diſtribuere inter ſuos ꝯſanguineos pauperes: ⁊ videtur hic tex. cū ꝑdictis ꝙ ſic. nam clericus ē executor ⁊ debet diſtribuere ſuperflua inter paupes. xvj. q. j. c. ſi. ⁊ tamē poteſt diſtribuere inter conſanguineos proprios vt patet hic ⁊ ex predictis. facit qḋ no. in. l. ſi mandauero. ff. manda.

Si quiſquā. Excōicatur clericꝰ q̄ a ſuſpectaꝝ mulierum colloquio nō deſiſtit vel earum cōſortio. h. d. ¶ Nota ꝙ appellatione ſacerdotꝭ venit preſbyter. itē diaconus ⁊ ſubdiaconus. ⁊ intellige largo ſumpto vocabulo. nam oēs iſti large poſſūt dici ſacerdotes q̄ſi deo ſacrati. ꝓ quo facit qḋ no. xxxij. di. in ſūma. ⁊ vide tex. in. c. j. xv. q. v. vbi diaconus appellatur ſacerdos. ⁊ tene menti in h̄ iſtū tex. nā potes ex eo facere hāc regulam ꝙ in materia fauorabili appellatione ſacerdotis cōꝓhendunt̄ oēs qui ſunt in ſacris ordinibus. ꝟ quia materia hic erat odioſa. ideo forte papa hoc voluit exprimere. qꝛ alś nō fuiſſent ꝯꝓhenſi. ⁊ ſic potes elicere regulā in oppoſitū ꝙ in materia odioſa vbi nihil aliud exprimit̄ appellatione ſacerdotis venit tm̄ ꝑſbyter. ⁊ etymologiam ſacerdotis ⁊ ꝑſbyteri. viḋ. xxj. di. cleros ¶ No. ſcḋo modum ꝓcedēdi ꝯ clericos fornicarios palā nō ꝯcubinarios vt moneant̄ vt h̄ dꝛ. Tertio no. bo. dictū ex tex. ꝙ ſuſpitio ꝑcedēs ⁊ admonitio ſequēs cui nō paret̄ lꝫ inducāt preſumptionē magnā ꝯ inobedientes nō tñ ꝓbāt delictum vñ dꝫ ꝯ talē ꝑferri ſnīa. vt nō iponat̄ pena nāłis delicti. nā ſi ex ſuſpitiōe ꝑcedenti ⁊ ſpreta monitione iſti clerici haberent̄ ꝓ ꝯuicti nō ſolū excōicarentur ꝟ grauiꝰ ꝯ eos ꝓcederet̄. vt in. c. ſic. ⁊. c. ſi aūt. j. eo.

Et ex hoc infero ꝙ auc. ſi quis ei. C. d adul. ponat
caſū ſpecialē. nam ibi dr̄ ꝙ ſi hn̄s ſuſpitionem ↄ ali
quē de adulterio cū vxore eidē corā teſtib' moniti-
onē fecerit ⁊ poſtmodū cōperit eū cōfabulari cum
vxore pōt iſtū ipune occidere. ⁊ ſic ſuſpicio p̄cedēs
cū admonitione ſpreta inducūt ꝓbationē delicti. ſ
vt dixi nō puto caſū illi' auc. extendēdū. nō eni po
tuit lex aliter ↄpeſcere iuſtū dolorē mariti. fac. c. ſi
ꝟo. j. de ſen. ex. vide ad p̄dicta Inno. in. c. q: veriſi
mile. ē. de p̄ſum. vbi no. dicit ꝙ vbi iudex ꝓcedit ex
p̄ſumptiōe dz multū tpare ſniam ſuā vt modice vl̄
raro penā inferat. ar. c. afferte. eo. ti. facit. l. ſciāt. C
de ꝓba. canonizata. ij. q. viij. ſciant. qd̄ no. nā poſ-
ſet tex. iſte adduci in ↄ̄riū intelligēdo etiā ꝙ iſta ſit
pena delicti. ar. c. ſe. ſ primū dictū mihi pl' placet.
Ultimo no. ꝙ mulier delinquēs cū clerico ſubijcit̄
foro eccl'iaſtico. vn̄ pōt p iudicē eccl'iaſticū puniri q:
cōmittit quaſi ſacrilegiū. vide bo. tex. cū glo. in. c.
eos. xxxij. di. ⁊ c. virginib'. xxvij. q. j. ¶ In gl. j. ibi
inferiores. h̄ limita ꝓut dixi in p̄mo no. Et no. bn̄
ſi. glo. ꝙ appellatiōe clericꝫ ↄp̄hendunt̄ ſupiores.
i. ↄſtituti i ſacris ⁊ in dignitatib'. nā. c. de pſona. qd̄
alle. pōt adduci mō p̄dicto. ſ vide ↄ̄riā glo. in. c. lit-
teras. de fi. p̄ſby. q̄ no. dicit ꝙ ſi papa diſpēſauit cū
illegitimo vt poſſit effici cleric' dz intelligi vt poſſit
ꝓmoueri ad minores ordines ⁊ nō ad maiores ꝓ-
pt̄ materiā odioſā. ⁊ iō dic vt dixi. ē. ſup rubrica d vi.
⁊ ho. cle. ꝙ in mā larga appellatiōe clericꝫ veniūt
oēs clerici in q̄cunq3 dignitate ⁊ ordine ſint ↄſtitu-
ti. ſec' in mā ſtricta qd̄ no. ¶ In glo. ſi. ibi in ſerui-
tutē redigat̄. h̄ dictū nō ꝓcedit indiſtincte ſ h̄ pēa
ſuitutis iponit̄ cū fēia de facto fuit ducta a clerico.
in vxorē. nā q: fuit maior p̄ſumptio maior iponit̄
vindicta. vn̄ tam ipa q̄ꝫ filij ex tali p̄ſumpto mr̄imo-
nio geniti redigunt̄ in ſeruitutē eccl'ie. ⁊ ſic cōmuni
ter intelligit̄. c. cū multe. xv. q. ſi. l3 eccl'ia perdiderit
h̄ ius. q: nō fuit eo vſa. vt dicit glo. i. d. c. cū multe.
ſ potes dicere ꝙ cū nō ſit memoria ſaltē apud nos
ꝙ ↄſtitut' in ſacris duxerit vxorē nō poſſum' dicē
ꝙ illud ius ſit ſublatū cū caſus nō acciderit. ꝓ h̄ qd̄
no. Cy. in. l. ij. C. que ſit lon. ↄſue. ⁊ Jo. an. i. c. Jo-
annes. j. ti. ꝓxi. ſ ſi in aliquo loco accidiſſet iſte ca-
ſus ⁊ eccl'ia nō curaſſet illos i ſeruitutē redigē poſ-
ſet ꝓcedere dictū illi' gl. nec extenderē ↄſuetudinē
ſeu p̄ſcriptionē de loco ad locū. ꝓ h̄ qd̄ no. Inn. c.
ſi. de offi. archi. Iſta ḡ mulier de q̄ in tex. coget̄ agē
pniam ſm Inn. ⁊ pōt ↄcludi ſm hoſti. ꝙ cum iura
varie in h̄ loquūt̄ erit in arbitrio iudicis quā penā
debeat iponere. ⁊ no. bn̄ hoc dictū hoſti. q: q̄ncun
q3 iura varias penas iponūt optio dat̄ iudici. Itē
no. glo. xxj. q. ij. in ſūma. xxxiiij. di. fraternitati q̄s
no. impoſita tn̄ vna pena nō pōt iudex ad aliā trā-
ſire. l. pretor edixit. ⁊ qd̄ ibi no. ff. de iniur. facit qd̄
no. Bar. in. l. j. ff. vi bo. rapto.

Clericos. Nō dz p̄lat' clericū cogē
ad ↄcubinā abiurandā
ſ eā nolentē dimittere pōt excōicare. h. d.
h3 tria dicta. ſcd̄m ibi. vex. tertiū. ibi. ⁊ ſi q. ¶ No.
p̄mo modū ꝓcedēdi ↄ clericos publice ↄcubinari-
os. nō eni dn̄t ↄpelli ad abiurandū ↄcubinas. h̄ eſt
ad renunciandū cū iuramēto de nō redeūdo q: de
facili poſſet ſequi piuriū cū dux ſit aſſueta relinq̄re
xxxiiij. di. quorūdā. xxij. q. vj. §. ſi. ¶ Et ex hoc ⁊ ex
tex. nō nūq3 iuramētū deferendum illi ↄ quē vehe
ment̄ p̄ſumit̄ de tranſgreſſione imo deferens pec-
cat q: eſt cā interit' aīe illi'. vide pulchrū tex. cū gl.
xxij. q. v. ille. qd̄ eſt ↄ eos qui in iudicio dicūt. iuret
aduerſarius ⁊ bibat ſibi h̄ iuramentū ⁊ vehement̄
p̄ſumit̄ de tranſgreſſione. Itē ex h̄ eēt ꝓuidendu3
vt pluries dixi ꝙ ſcholares nō iurarēt obedire re-
ctori. q: de facili tranſgrediunt̄ iuramentū ⁊ incur
rūt piuriū ſ eēt ꝓuidendū de pena ↄ inobedientes
ſicut facit h̄ papa. ¶ Scd̄o no. iudicē debere incipe
a ſuſpenſione ⁊ interdicto ⁊ demū venire ad excōi
cationē qd̄ eſt ↄ p̄latos nr̄i tpis q̄ imediate ꝓ quali-
bet cā fulmināt excōicationē ⁊ ex frequētia ducit̄ i
ↄtemptū. nā in eccl'ia nulla eſt pena excōicatōe ma
ior. xxxiiij. q. iij. corripiant̄. ¶ Tertio nō ibi. in ali-
quos eoꝫ. ꝙ vbi multi ſūt cōcubinarij nō dz iudex
oēs ſuſpendere ſeu excōicare ſ incipe a p̄ncipalio-
ribus vt alij eoꝫ exemplo pterriti arceant̄. ꝓ hoc. ī
de cle. ex. mi. in. c. latores quē tex. vide. ¶ Ultimo
no. ibi ſniam ꝑpetuā. ⁊c. ꝙ excōicatio pōt eē perpe
tua. ex quo infero ꝙ licet excōicat' nō corrigat ſe ſi
tn̄ tenet̄ iudex illum abſoluere. ſ ſi efficeret̄ deteri-
or nec poſſet aliter corrigi tūc dz eum abſoluere vt
no. Jo. an. poſt beatū Tho. in. c. j. de ſen. excom.
li. vj. ⁊ hoc nota.

Additio. Et de h̄ dic vt h̄r plene p ipſum
met in. c. ab excōicato. de reſcꝑ.
in ſi. ⁊ in. c. veniēs. el. ij. de teſti. in ſi. ¶ In glo. i. ꝟ.
ꝑpetuā. ibi donec reſipiſcāt. no. glo. ⁊ ſm eā intelli
ge oīa iura loquētia de ꝑpetua excōicatione. nam
excōicatio dz eē medicina ⁊ nō dz inferre mortem
ꝑpetuā. ij. q. j. multi. ⁊ c. cū medicinalis. de ſen. ex.
li. vj. ⁊ facit. c. ex l'ris. de cōſti. ⁊ glo. in. c. ad rep̄mē-
dam. de offi. or. ⁊ dr̄ h̄ ꝑpetua ſm Inno. q: ꝓfert̄
ſine p̄finitione tpis. vn̄ dr̄ ꝑpetua aptitudine quia
poterit eē ꝑpetua dū vixerit ſi ſe nō correxit. vl̄ pōt
exponi ſm eū ꝙ dz iſte deponi ab officio ſeu priua-
ri bn̄ficio. ⁊ ſic ꝑpetuo ponit̄ extra cōionem clerico
rum ſeu beneficij. nā excōicatio ſonat in ſeꝑationē
prima tn̄ expoſitio eſt magis ↄſona l're.

Sicut ad extirpanda
Si clerici moniti ↄcubinas nō dimittūt ſu-
ſpendūt a bn̄ficijs ⁊ ſi ſe nō corrigunt̄ deponūt̄. h
d. h3 tria dicta q̄ patēt in tex. ibi. ſi ꝟo. ¶ No. p̄mo
ar. ꝙ clerici in minorib' nō cogunt̄ p eccl'iam ad cō
cubinas dimittēdas. ſ h̄ ar. nō ꝓcedit. ⁊ ē tex. ↄ. in
c. ſi aūt. j. e. ⁊ in. c. vt clericꝫ. ē. ti. j. ſ iō dixit h̄ d cō
ſtitutis in ſacris q: alij nō ita aſpe corrigunt̄. ¶ Se
cūdo no. ꝙ cleric' ex cōcubinatu nō p̄uat̄ bn̄ficio i-
cōtinenti ſ pri' dz moneri. ſcd̄o ſuſpēdi. tertio p̄ua
ri. Sz ↄ̄riū tenuit tex. in. c. ex pte ade. de teſti. vbi ſi
ne aliq̄ monitione cleric' public' ↄcubinari' p̄uat̄
bn̄ficio. ad idē. c. ſi aūt. j. eo. vbi nō fit iſta ſuſpenſio
ſ vide ibi gl. quare puto ꝙ iſtud ſit arbitrariū vtrū
iudex velit a principio ipm p̄uare bn̄ficio vel prius
admonere vel etiā ſupendere. q: cū iura in h̄ varie

loquanꝰ.vt pꝫ ꝑ totū huncti.optio daꝛ iudici. vt ſi
ſili dixi in.c.ij.§.eo.⁊ facit.d.c.ſi aūt.in.ꝟ.liceat.iū
cta glo.⁊ hoc bñ no.nā ꝑ hoc reduco tibi ad ꝯcordi
am iſta iura que varie loquūꝛ in mō ꝓcedēdi ꝯ cō-
cubinarios.lꝫ eni olim ꝓpter ſcandalū cū homies
eēnt feruētes in fide ꝓ ſimplici fornicatione cleric⁹
deponereꝛ.vt in.c.a multis.de eta. ⁊ quali. hodie
aūt nō ita aſpere ꝓcediꝛ vt hic.⁊ in. c.fraternitatis
xxxiij.di.poterit ḡ iudex ſm facti circūſtantias et
locoꝝ ꝯſuetudinē incipe a pena minori vel grauio
ri.reliqua ſūt clara ¶ In gl.ſup.ꝟ. ſuſpēdatis ad
ſi.ex hac glo.habes vnā ſo.vt ꝯcubinari⁹ nō noto-
rius nō ſit a iure ſuſpenſus ſꝫ notori⁹ ſic ſiue ſit no
torius facti euidētia ſiue ꝑ ſniaꝫ.⁊ no. gl.i co.ꝙ dicꝛ
ꝙ notori⁹ nō dꝫ tolerari⁹.ſꝫ ꝯ hanc ſo.glo.facit.c.iij.
§.eo.vbi loquiꝛ de publico ꝯcubinario ⁊ mandat
illū ſuſpēdi.ergo nō eſt ipſo iure ſuſpenſus ¶ Cir
ca hoc danꝛ pl'es ſo. Inno.⁊ Hoſti.pmo poſuerūt
iſtā ſo.gl.ſcdo Inno.poſuit ſcdam ſo.vt tex.iſte ꝓ-
cedat etiā circa minores ordines.ſꝫ ꝯria ꝓcedunt ꝗ
ad officiū ſacerdotale.vult dicere ꝙ public⁹ ꝯcubi-
nari⁹ ſuſpenſus ē a iure reſpectu officij ſacerdotaꝛ
tm̄.bñ facit.c.vr̄a.j.eo.ti.ſꝫ ab hoie ſit ſuſpenſio ab
oibus alijs ordinib⁹.ſꝫ hec ſol.non placet Inno.qꝛ
iura videnꝛ interdicere tali executionē cuiuſlibet
ordinis.lxxxj.di.ſi qui.xxxij.di.preter.tertia ſo.fꝫ
eū vt hoc.c.loqꝛ in ſuſpectis.ſꝫ hec ſo.nō valet ꝑ.c.
iij.§.eo.q̄rta ſo.ſm eū ꝙ a iure ꝯcubinari⁹ nō ē di-
recte ſupenſus ſꝫ indirecte reſpectu obiecti. qꝛ pre-
cipiꝛ alijs vt nō audiāt diuina a talib⁹ ſꝫ ab hoie dꝫ
ſuſpendi directe vel ſm eū lꝫ tales ſint ſuſpenſi a iu
re nihilominus pñt ſuſpendi ab hoie ordine iudici
ario ꝓcedente.⁊ ponit tres no.effect⁹ q̄ſtū ad ꝓpo
ſitum inter illā ſuſpenſionē iuris ⁊ hois.nā ꝯcubi-
narius ſuſpenſus a ſolo iure ſe corrigendo nō in-
diget abſolutione quātū ad hoc vt alij poſſint licite
audire diuina ab eo lꝫ ipſe celebrare licite nō poſſit
ſine diſpenſatiōe ſupioris.ex quo eius crimē non
fuit notoriū.⁊ no .hoc.nā in.c.venerabili. de ſen.
ex.ſentit ꝙ nulla diſpenſatio ſit neceſſaria. ſꝫ poteſt
dici vt no.in.c.ſi.de temp.or. Suſpenſus vero ab
hoie ñ recupat officiū ſuū q̄uis peniteat niſi grōſe
reſtituaꝛ ad hoc.d.c.venerabili. Scda dr̄ia qꝛ ſu-
ſpenſus a canone celebrādo nō efficiꝛ irregularis.
ſec⁹ in ſuſpēſo ab hoie.xj.q.iij.ſi qs p̄ſbyter. hoc ñ
placet Hoſti.dicit eni ꝙ ſuſpēſus a canone celebrā-
do efficiꝛ irregularis qñ ſuſpenſio habuit originem
a canone.vt ꝓbaꝛ in.c.j.d̄ re iudi.li.vj.⁊.c.j.d̄ ſen.
excō.eo.li.⁊ ſic tranſeūt doc.ſꝫ tu oino vide Inno.
in.c.ſi celebrat.d̄ cle.ex.mi.vbi pulchre declarat ſe
ipm̄.fateꝛ eni ibi ꝙ ſuſpenſus a canone efficiꝛ irre-
gularis celebrando qñ ſuſpenſio habuit originē a
canone.ſecus vbi canon tm̄ approbat ſuſpenſionē
a deo factā.nā quilibet pctōr eſt ſuſpenſus a deo et
a canone ꝑ approbationē ⁊ talis nō efficiꝛ irregula-
ris q̄ſi ſentiat ibi ꝙ notorie fornicari⁹ nō ē ſuſpen-
ſus a canone imponente penā ſed a deo principali
ter ⁊ a canone ꝑ approbationē ⁊ eſt ſubtile dictum
⁊ dat aliū intellectum ad iura hic alle.ꝓ ꝯ. ſed ipſe
met in.c.j.de ſen.ex.li.vj.aptiſſime tenet ꝯtrarium
dicēs ꝙ notorie fornicator celebrando efficiꝛ irre-
gularis.qꝛ eſt ſuſpenſus a iure.ꝑ.d.c. p̄ter. dicam
de hoc latius in.c.vr̄a.j.eo.vbi explicabo totā ma-
teriam ¶ Tertia dr̄ia ſm Inno.ē ꝙ ſuſpēſus a ca
none nō ꝑdit bñficia niſi priueꝛ.ſec⁹ in ſuſpēſo ab
hoie qd̄ nō placet Hoſti.⁊ bñ.nā ſi fuiſſet ſuſpēſus
nō vacāt bñficia qꝛ ſuſpenſio ſit ad tps. ſꝫ Uin. po-
ſuit hic aliā ſo.ad ꝯria dicēs ꝙ notori⁹ fornicator ē
ſuſpenſus a iure.ſꝫ vt pena augereꝛ pōt ſuſpendi
ab hoie monitione p̄cedente.⁊ ita loquiꝛ hic. ⁊ qd
operur tunc ſcda ſuſpenſio dic vt no.in.c.ita q̄run-
dā.j.de iude.⁊ hec ſo.pōt teneri intelligendo ꝙ ſit
ſuſpenſus ipo facto a iure.Hoſti.dicit.c.iſtud loqꝛ i
ſuſpenſione a bñficio ⁊ ꝯria in ſuſpenſione ab offi-
cio.ſentit ꝑ hoc ꝙ ſuſpenſus a bñficio nō ſit ſuſpen
ſus ab officio.qd̄ ē ꝯ no.in cle.cupiētes.i.ꝟ.nō no
uam de penis.⁊ videꝛ etiā hanc opi. ſequi Hoſti.
do. An.hic dicit ꝙ nō eſt ſuſpenſus a bñficio publi
cus ꝯcubinari⁹ vt hic ſꝫ ab officio ſic.⁊ ſi celebrat ef
ficiꝛ irregularis ⁊ dicit hoc quaſi expſſuꝫ in.d.c. vt
clericoꝝ.ꝟ.ſi qs.§.ti.j.ſꝫ certe primū dictū non pro
cedit.ꝑ.c.p̄ter ꝑ alle.vbi dꝛ vt nullam ptem recipiat
ab eccleſia.vñ dicemus ꝙ aut ꝑiter ē ſuſpenſus ab
officio ⁊ bñficio.aut ꝙ canon loquiꝛ ibi approbati-
ue.⁊ ad.c.vt clericoꝝ.dic ꝙ ex toto nō ꝓbat.nā po-
teſt intelligi de ſuſpenſo ab hoie.pꝫ qꝛ primo dixe-
rat de pena ꝯdigna iponēda ab hoie.Et ex his ha-
bes mām declaratā ad ptes.dicā ꝯcluſionē in.c.ve
ſtra.j.eo.vbi melius cadit materia.

Super eo. Littere a clerico ꝯcubi-
nario ſuſpenſo ſup ab-
ſolutione tacita facti ſerie obtente non va-
lent.h.d. ¶ No.pmo ꝙ abſolutio obtenta ꝑ ſurre-
ptionē nō valet. Sꝫ ꝯo.ꝯ tex.de.c.ſup l'ris.d̄ re
ſcrip.vbi ꝓcediꝛ ſaltē ſm iuris formā qñ interuenit
ſurreptio nō malicioſa.So.dicūt doc. illud ꝓcedē
in l'ris impetratis ad lites.⁊ ſic ſup l'ris impetratis
de iuſticia.iſte hic impetrauit l'ras grōſas ſup abſo
lutione. Itē dic ꝙ hoc malicioſe fecit qꝛ ſi dixiſſet ꝙ
propter ꝯcubinatum fuerit ſuſpenſus nunꝗ obti-
nuiſſet abſolutionem.

Si autem Si clerici moniti nō di-
mittūt ꝯcubinas ſuſpē-
dunꝛ a beneficijs ⁊ ſi ſe nō corrigūt deponunꝛ. h.
d.tria ſūt dicta q̄ patent ¶ No. pmo ibi ſiue i infe
riorib⁹.ꝙ etiā cōſtituti in minorib⁹ cogunꝛ ad con-
tinentiam ſꝫ Io.an.intelligit de beneficiatis. nā nō
beneficiati nō cogunꝛ cōtinere ſi nolunt. Ego mi-
ror de hac additione ſua ad iſtū tex.nā tex.iſte non
loquiꝛ de ꝯtinētia ſꝫ ꝙ nō poſſūt hr̄e fornicarias a
q̄bus abſtinere debēt nedū clerici in minoribus ſꝫ
etiā laici.vt.§.ti.j.c.vt clericoꝝ.xxxij.q.iiij.nēo.fa
teor tamē ꝙ ꝯſtitut⁹ in miorib⁹ pōt ꝯhere matrimo
niū.j.de cle.ꝯiu.ꝑ totum ¶ Scdo no.ibi.liceat. ꝙ
ep̄s nō teneꝛ deponere clericū ꝯcubinariū ſed pōt
alijs remedijs ⁊ minorib⁹ ꝓcedere ꝯ eū.illud eniꝫ
qd̄ lꝫ nō p̄cipiꝛ.xxxij.q.vij.apl's.⁊.l. nō quicqd.ff.
de iudi.⁊.c.ꝯſuluit.de offi.dele.⁊ facit iſtud bñ ad
ea q̄ dixi in.c.ſicut.§.eo.vt ſit in optiōe ſupioris ꝯ
ꝯcubinarios exercere grauiorē vel minorē vindi-

ctam. ⁊ facit qđ no. hic glo. ſi. qđ no. nã glo. hic op-
ponit de illo. c. ſicut.

V**eſtra.** ¶ Famoſũ eſt tñ propter mate-
riam intrinſecã ipiꝰ. tũ ꝓpt
mãm extrinſecã. ſ. notorij ⁊ vtraqꝫ eſt multũ diffici
lis ⁊ ꝑiculoſa ⁊ inherendo verbis lre. h. d. i ſũma.
A clerico fornicario q̃diu toleraẽ nec hꝫ opis eui-
dentiã licite audiunẽ diuina ⁊ ꝑcipiunẽ eccleſiaſti-
ca ſacra. a notorio vo abſtinẽdum ẽ nõ ꝓpẽ ſacri
defectũ ſꝫ ad ipoꝝ fornicatoꝝ emẽdationẽ. ꝑmo de
ciſa ꝯſultatio. ſcđo deciſa rñſio. ſcđa ibi alicubi. que
ſubdiuidiẽ. ꝑmo alle. ꝓ ⁊ ꝯ. ſcđo diſtinguit tres q̃li
tates crimis. ibi. ceteꝝ. tertio diſtinguit animũ ab-
ſtinentis. ibi. itẽ aliud. quarto ⁊ vltimo ex omnibꝰ
ꝑdictis ſolutionẽ ꝯcludit ibi. ſine dubitatiõe. ⁊c.
No. ꝑmo ibi alicui dꝛ. ⁊c. ⁊ ibi alibi legiẽ. ⁊c. ꝙ licitũ
ẽ q̃ſqꝫ facere allegatões gñales ſic fec̃ h papa q̃ ge-
neraliẽ allegat nõ allegãdo ꝑncipia tituloꝝ. nec i q̃
loco ponanẽ. ſꝫ generalr iure caueẽ. ⁊c. ⁊ ſic etiã al
legandũ eẽt corã papa. qꝛ cenſeẽ oĩa iura hře i pe-
ctore. vt in. c. j. de ꝯſti. li. vj. ⁊ idẽ põt facẽ ſcholaris
erga doctorẽ q̃ generaliẽ allegat nõ allegãdo ꝑnci-
pia. c. nec in q̃ loco ponanẽ ſꝫ generaliẽ iure cauetur
niſi eẽt aliqua diſpoſitio deuians a cõibus regulis
ſicut etiã faciũt ſolẽnes doctores inter ſe. Et in effe
ctu ꝯcludendo dicẽdũ ita foꝛe allegãdũ. vt allegãs
intelligaẽ ab eo cũ quo loquiẽ. ⁊ de materia vide ꝑ
ſpe. in ti. de diſpu. ⁊ allegat. § poſt h. v. in ſumma.
⁊ an iura ſint allegãda in ꝯſilijs. vide ꝑ eundẽ in ti.
de requi. ꝯſi. § j. ⁊ cõiter diciẽ ꝙ in cõſilijs deciſiuis
nõ eſt neče allegare iura ſicẽ nec cã i ſñia. vt in. c. ſicẽ
de re iudi. ſecꝰ in ꝯſilio poſtulato a pte. rõ diuerſi-
tatis. qꝛ ꝑmo caſu approbata ẽ fides ꝯſultoris. ſcđo
caſu ei non crediẽ niſi q̃tenus ꝓbat. qꝛ interꝑtatio
doctoris nõ eſt neceſſaria niſi inq̃tũ iure ꝓbaẽ. vt
no. in. c. j. de poſtu. ꝑla. ¶ Scđo no. ibi nullus au-
diat. ⁊c. ꝙ verba ĩꝑatiui modi equipollẽt verbis ꝑ-
ceptiuis. nã ꝑ hec verba ꝑcipiẽ ꝙ nemo audiat ab
his diuina ꝓbaẽ in. c. ꝑter. xxxij. di. ſꝫ nunq̃d h ſit
veꝝ generaliẽ. vide bo. tex. in de. exiui. de. v. ſig.
¶ Tertio no. ex eodẽ. v. nullꝰ. ⁊c. ꝙ etiã ꝓprij paro
chiani ⁊ alij ꝑſbri debent abſtinere ab officijs noto
rij fornicatoris. nã hic poniẽ verbũ vniuerſale ne-
gatiuum. ⁊ qui totum dicit nil excludit. xix. di. ſi ro
manoꝝ. ¶ Ex quo infero aliud ꝙ licet excõicato
poſſint auctoritate iuris cõmunicare domeſtici. xj.
q. iij. qm̃ multos. ⁊. c. inter. de ſen. excom. a noto-
rio tñ fornicatore q̃ſqꝫ debet ſe abſtinere ⁊ nemo ex
cludiẽ reſpectu diuinoꝝ ⁊ ſacroꝝ ab eo nõ recipiẽ
doꝝ. ⁊ plus hic dicũt doc. ꝙ nõ ſolum alij debẽt ab
ſtinere a notorio fornicatore ſꝫ etiam ipſe nõ debet
ſe immiſcere diuinis audiendo ſeu percipiendo ſa
cramẽta ab alijs. alleg. c. ꝑter. xxxij. di. qđ bene nõ
ſꝫ iudicio meo illud. c. nõ probat hoc indiſtincte. ſꝫ
diſponit dũtaxat vt nõ debeat ꝑmanere in choro
cum alijs clericis. vnde nõ negat q̃n ſaltẽ tanq̃ q̃li
bet laicus ⁊ peccatoꝛ poſſit audire diuina. nam re-
gulariter peccatoꝛ non repelliẽ ab auditu diuino-
rum niſi ſit excõicatꝰ. ij. q. j. multi. ⁊. xxj. di. cleros.
¶ Quarto nota ibi quãtũcũqꝫ pollutus. ꝙ ex pol
lutione clerici non inficiuntur aliquo modo ipa ſa
cramenta. rõ eſt quia recipiunt vim ⁊ virtuteꝫ im-
mediate ab ipſo deo. nam dicebat apl's. neqꝫ q̃ plã
tat eſt aliquid neqꝫ qui rigat ſed qui incrementuꝫ
dat ⁊ ipſe eſt deus. ⁊ dic plantat ſcꝫ pdicãdo gra-
tiam. rigat ſcꝫ baptizando. incrementum dat. ſ. ꝑ-
ſtando gratiam. vt. ij. q. j. multi. vnde ſacramenta
trãſeunt per manum ſacerdotis ſicut trãſit aq̃ ſup
canali lapideo. vñ nil germinat ſup lapide neqꝫ cõ
taminaẽ. j. q. j. ſi fuerit. ⁊. d. c. multi. Iura ꝗ̃ que vi
denẽ dicere ſacra pollui intelligo quo ad opi. vul-
gariũ vel q̃tum eſt in ipo malo miniſtro. ſic intelli
ge. c. ſit ꝓpls. j. q. j. cũ ſi. ¶ Quinto no. ibi purga-
toria cũctarũ cõtagionum. ⁊c. ꝙ celebratio miſſe ⁊
alia ſacra purgãt peccata. ⁊ dicit abbas ꝙ tolluntẽ
venialia. vj. di. teſtm̃. alij ꝙ etiã moꝛtalia. de conſe.
di. ij. cũ oẽ. vide duas glo. no. ꝯrias. vnã. j. q. j. inẽ
rogo. que dicit ꝙ dimittunẽ venialia. ⁊ h idẽ tenet
gl. in proe. vj. ſup. v. bñdictionẽ. aliã in. c. añ bene-
dictionẽ. de ꝯſe. di. ij. que dicit alternatiue tãtuꝫ ꝙ
etiã moꝛtalia remittunẽ. Sꝫ reducẽdo h ad cõcoꝛ.
dic ꝙ ſi q̃s eſt cõtritꝰ ⁊ ꝯfeſſus nõ tñ fuit recoꝛdatꝰ
de certo pctõ tũc illud dimittiẽ ſic. intellige gl. ꝯriã
ſꝫ vbi recoꝛdabaẽ illud nõ dimittiẽ. facit qđ no. de
pe. di. j. in ſũma. Itẽ pctã alioꝝ audientiũ dimittũ
tur data ꝯtritiõe ꝑ celebrationẽ ſacerdotũ ſaltem q̃
ad penã. nã ſacerdotes dicunẽ comedere pctã ꝑpli.
j. q. j. ipi ſacerdotes. ⁊ h vltimo mõ ſacrm̃ celebrati
onis ꝓdeſt etiã moꝛtuis. xiij. q. ij. aĩe defunctoꝝ.
⁊ in. c. cũ marthe. in fi. de cele. miſſaꝝ. ¶ Sexto no.
ex. v. ceterũ. tres qualitates delicti. nã qđdã ẽ no-
toꝛium. quoddã occultũ ⁊ quoddã pene occultum
⁊ in q̃ differãt inter ſe infra ſubijciã cũ glo. ¶ No.
ſeptimo tria ex quibus inſurgit notoꝛium. ꝑmo ex
ſñia. ſcđo ex cõfeſſiõe facta in iudicio. tertio ex ope
ris euidentia q̃ nulla tergiuerſatione celari poteſt.
¶ Octauo no. licitũ abſtinere a quolibet miniſtro
peccatoꝛe eo aio vt ruboꝛe ꝯfuſus inducaẽ ad fru-
ctum pnĩe. de quo tñ dic. vt. j. latiꝰ dicam. ¶ Vltio
no. ꝙ dꝛ q̃s tolerari qñ nõ fuit ꝯdemnatus nec cõ-
feſſus nec hꝫ operis euidentiam. Et no. ꝙ nõ ſolũ
diuina nõ ſũt audienda ab iſtis ſuſpenſis ſed nec
etiam alia eccleſiaſtica ſacra ſunt ab eis recipiẽda.
⁊ per illud verbũ a clericis ⁊ pꝛeſbris. ⁊c. colligiẽ ꝙ
nõ ſolũ interdiciẽ iſtis celebratio miſſe ⁊ executio
oꝛdinis ſacerdotalis. ſed etiã executio cuiuſlibꝫ oꝛ-
dinis. vnde nõ pñt legere euãgeliũ vel eplam̃. vt i
d. c. ꝑter. ⁊ hoc ſatis innuiẽ ex ꝑdictis no. ẽ ſupficia
liter tex. in pluribus declaratꝰ. ¶ Nunc ad decla-
rationẽ materie intrinſece ꝓſequoꝛ duo ꝑncipa-
lia multũ vtilia. ꝑmo ſpecifice circa iſtos ꝯcubinari
os. ſcđo generaliter de quolibet peccatoꝛe ꝑciſo vł
nõ. ⁊ ꝑmo vt habeaẽ clare mã ꝓſequoꝛ ꝑ. v. q. bre-
uiſſime ꝯcludẽtes qm̃. ſ. in. c. ſicut recitaui multas
opi. ¶ Primo igiẽ quero nũq̃d cleričꝰ fornicariꝰ ſit
ſuſpẽſus q̃ ad ſe. ſcđo nũq̃d q̃ ad alios vt ſic alij pec
cẽt audiẽdo eũ. tertio nũq̃d ſit ſuſpẽſus ab offõ. qr
to nũq̃d a bñficio. q̃nto nũq̃d celebrãdo efficiẽ irre
gularis. ¶ Ad primũ dic ꝙ ſiue ſit notoꝛꝰ ſiue oc-
cultꝰ ſuſpẽſus ẽ q̃ ad ſe. nec ẽ ſpẽale in eo ſꝫ idẽ ẽ i q̃
libꝫ clerico exñti in moꝛtali. ſi eni dꝫ exequi officiũ

cũ ſit per pctm̃ mortale a deo ſepat⁹. vt ꝓbaꝛ in.c.
ſi.j.eo.ꝛ hec ſuſpẽſio ꝓuenit ṗncipalir ab adã.qꝛ i-
mediate cũ peccauit ſepatus fuit a gr̃a dei.xj.q.iij.
illud.ꝛ.c.audi deniq̃z.p Inno. in.c.ſi celebrat.de
cle.ex.mi.vñ in p̃s.Odiui eccleſiã malignãtiũ.ꝛc̃.
grauiſſime igiꝛ peccat cleric⁹ celebrando dũ exiſtit
in pctõ mortali.de ꝯſe.di.ij.quotidie.ꝛ.c.de hoie.
de ce.miſ. ¶ Ad ſcõm.q.nũquid ſit ſuſpenſus q̃ ad
alios vt ſic alij peccẽt audiẽdo eũ. dic ꝙ ſi ẽ occulr⁹
ſeu tolerat⁹ modo p̃dicto alij nõ peccãt qꝛ nõ eſt ſu
ſpenſus q̃ ad alios vt ꝓbaꝛ hic ꝛ in.c.ſi.j.eo. Si ve
ro eſt notori⁹ p ſniam vel ꝯfeſſionẽ ſponte factam.
tũc nõ eſt licitũ audire talẽ ꝛ peccãt ꝯ faciẽtes.quia
veniũt ꝯtra p̃ceptum eccłie nõ ꝙ ſacr̃a nõ ſint vera
in ſe ſed ex ꝯtemptu ꝛ contumacia ꝛ inobedientia
ſupioris.vnde alibi dicit canon ꝙ benedictiões ta-
lium clericoꝝ ꝯuertunꝛ in maledictionẽ.lxxxj.di.
ſi qui. Sed dubiũ eſt in notorio notorietate facti vt
qꝛ habet ꝯcubinã publice in domo nec fuit ꝯdẽna-
tus nec in iudicio ꝯfeſſus ꝛ iſte ẽ paſſus piculoſus
de quo ſepe fui iterrogat⁹ ꝛ ſepe practicabilis apõ
homines timoratos ꝛ bone cõſcientie qui multum
trepidant audire vel cũ ſcãdalo abſtinere a talibus
ꝛ in hoc ſunt principaliter due opi. Quidã dicunt
ꝙ ſine aliqua monitione debẽt oẽs a talib⁹ abſtine
re ꝛ videnꝛ ſentire multi in.c.ſic̃.s̃.eo.ꝛ in.c.ſi cele-
brat.de cle.ex.mi.vñ Hoſt.hic. Jo.an.ꝛ do. An.ñ
requirũt monitionẽ.ſed Hug. Lau.ꝛ Archi.in.c.
nullus.p̃alle.ꝛ.d.c.ſi qui. Jo.de lig.ꝛ do. Car.hic
tenẽt monitionẽ neceſſariã qꝛ ceſſante monitõe nõ
videꝛ ꝙ quis poſſit hr̃e indubitatã ſciam de ꝯcubi-
natu cũ poſſit cleric⁹ hr̃e excuſationẽ.ꝛ facit.d.c.ſi
qui.vbi dꝛ ꝙ ſi maluerint pſeuerare in peccato oẽs
abſtineant.ꝛc̃.per illud.ṽ.ſi maluerint videꝛ ꝙ ſit
opus monitionẽ p̃mittere vt ſic appareat de ꝯtem-
ptu ꝛ volũtate ſua.ad idẽ faciũt iura p̃cedẽtia que
cõiter videnꝛ requirere monitionẽ añ factũ. Cõſu
lenda eẽt prima opi.poſt factũ.ſcd̃a vt euitẽt pctm̃
ꝛ poſſet dici ꝙ vtraq̃z eaꝝ ſit vera.ꝛ qd̃ nũq̃z incur-
rãt pctm̃ audiẽtes añ monitionẽ ꝓpter varietates
opi.ad hoc qd̃ no.glo.in.c.i.de poſtu.p̃la.li.vj.fac̃
l.regula.ff.de iur.ꝛ fac.igno.ꝛ cũ hac opi.al's trãſi
ui ꝟ cogitaui ꝙ de iuris ſubtilitate poſſum⁹ diſtin-
guere ꝙ aut fornicatio ẽ ita notoria ꝙ nullã hꝫ du-
bitationẽ ſic̃ videm⁹ in plurib⁹ clericis qui tenent
ita publice cõcubinas ſic̃ vxores ꝛ publice nutriũt
filios ita ꝙ ipſi etiam nõ audẽt diffiteri ꝛ tũc credo
ꝙ oino ſit abſtinendũ ab eis ſine alia monitione.ꝛ
hoc ꝓbat iſte tex.in ſi.ibi nec hꝫ opis euidentiaꝫ.ꝛ
meli⁹ in.c.ſe.vbi nulla fit mentio de admonitione
ꝛ p hoc glo.ibi no.in.ṽ.ibi nõ ex euidentia.ꝛ in.ṽ
celari ꝛ ſũt ambe glo.no.ꝛ vide.ij.q.j.de manife-
ſta.ꝛ glo.in.c.michael.de ſi.p̃ſby.q̃ ponit qualiter
ꝓbeꝛ quẽ eẽ filiũ p̃ſbyteri. Itẽ tex. videꝛ ꝓbare de
directo.in.d.c.null⁹.ꝛ.c.p̃ter.requirũt enim illa iu
ra ſolã euidentiã facti ſi aũt ꝙ expectẽt monitionẽ
a ſupiore. Itẽ a ꝯrio ſenſu ſequereꝛ ꝙ nũq̃z fornica
tio vel raro poſſet eẽ notoria. Si vero fornicatio ſi
hꝫ illã opis euidentiã.ꝟ põt ꝓbabiliter tergiuerſa-
ri puta qꝛ ꝯcubina habitat cum matre clerici dicit
ipſam eẽ pediſſequã matris vel quid ſilr̃ ꝛ tũc proce
dit ꝯria opi.vt expecteꝛ monitio ꝛ eius cõtemptus
ꝛ hãc puto eẽ mentẽ iuriũ. Non ob.iura ꝓxi.s̃.al-
legł.nã ibi exigiꝛ monitio ad aliũ effectum vt mul-
tifarie dictũ fuit in.d.c.ſicut. ¶ Circa tertiã.q.nun
q̃d ſit ſuſpenſus ab officio nec dicas hãc.q.eẽ ſolu
tã ex precedẽtib⁹.qꝛ vt dixi in.d.c.ſic̃.reſpectu alio
rũ.ſ.audientiũ iſta eſt ſuſpẽſio indirecta.nam lꝫ p̃-
cipiaꝛ vobis vt nõ audiatis titiũ legentẽ.nõ p hoc
inferꝛ ꝙ ille ſit ſuſpenſus a lectura.ꝛ iõ quidam vo
lunt dicere vt no. Inn.in.d.c.ſi celebrat.ꝙ fornica-
rius etiã notorius nõ eſt directe ſuſpenſus a iure ꝛ
p hoc inferebãt ad ſol.vlr̃.q.ꝙ celebrando nõ effici
tur irregularis.qꝛ illam nũq̃z quis incurrit niſi in
caſibus a iure exp̃ſſis.vt in.c.is q̃.de ſen.ex.li.vj.
ꝛ mouenꝛ iſti qꝛ canon nõ dirigit directe verba ſu
ſpenſiua ad clericũ.ꝛ hãc opi.tenuerũt multi vt di
xi in.d.ſic̃.ꝛ ſpecifice Jo.d̃ lig.ꝛ do. Car.h. Sꝫ ego
diſtinguerẽ ꝓut.s̃.dixi in precedẽti.q.ꝙ ſi hꝫ opis
euidentiã indubitatã ẽ talis ſuſpenſus directe a ca
none.ꝛ ꝓbo.p.d.c.preter.vbi dicit tex.ex auctori-
tate dei ꝛ beati petri ſibi interdicim⁹ vt miſſam nõ
cantet.ꝛc̃.nõ eni video inter hec verba dr̃iaꝫ ſuſpẽ
do te ab officio ꝛ iſta interdico tibi officiũ. ꝟ p p̃ma
ṽba infligiꝛ ſuſpẽſio adeo ꝙ celebrãs efficiꝛ irregu
laris.vt ꝓbaꝛ clariſſime hodie in.c.j.de re iudi.li.
vj.ꝛ.c.j.de ſen.ex.eo.li. ꝗ ꝛ p iſta ſcd̃a verba.qꝛ nõ
refert q̃d p equipollẽtiã fiat.c.licet ex quadã.de te-
ſti.fac̃.l.nõ pũr.ff.de legi. Ad idem vide tex.xxxij.
di.§.verũ.vbi tales appellanꝛ ſuſpenſi ſeu p̃ciſi ab
eccłia.ſecus aũt vbi ceſſat talis opis euidentia.ꝛ p
h̃ ſoluiꝛ ſi.q.ſ.an celebrãdo incurrat irregularita-
tẽ. ¶ Ad quartã.q.nũq̃d ſit ſuſpẽſus a beneficio.
Hoſti.ꝛ do. An.tenuerũt ꝙ nõ.s̃.eo.ſic̃.vt ibi dixi
Sed ego diſtinguerẽ mõ p̃dicto vt vbi deꝛ talis in
dubitata ſcia ſit iflicta ſuſpẽſio a beneficio.ꝛ videꝛ
clare ꝓbari in tex.ꝛ glo.in.d.c.p̃ter. Itẽ facit quia
ſuſpẽſus ab officio ꝓpter graue crimẽ ẽ ſuſpenſus
p ꝯñs a bñficio.vt no.doc.in.c.a crapula.s̃.ti.j.vi
de bo.glo.in cle.cupientes.de penis.in.ṽ.nõ no-
uã.ꝓbaꝛ rõne.bñficiũ eſt ſequela officij.vñ ſi non
põt dicere officiũ ex culpa ſua nõ dꝫ pcipe bñficiuꝫ.
c.ſi.de reſcrip.li.vj.ꝛ.c.paſtoralꝛ.in.ſi.s̃.d̃ ap. Nec
ob.iura.s̃.alle.qꝛ loquũꝛ de ſuſpẽſione homis.ꝛ
qm̃ male ſeruaꝛ de ſcõ ſuſpẽſio iurł mãdaꝛ ibi ſnia
hois. ¶ Quo ad ſcõm ṗncipale nũquid ſit abſtinẽ
dum a diuinis ſeu ſacr̃is aliorum peccatorum ſeu
in crimine adiacẽtiũ.ꝛ de h̃ aliq̃d tangũt doc.hic ꝛ
multũ ꝯfuſe.ꝛ vide Inno.ꝛ Hoſti.in.c.per tuas.d̃
ſimo.ꝛ oino in.c.j.de ſciſmaticis.ꝛ aliq̃d in.c.frat-
nitatis.de here. Sꝫ ꝯclude breuiꝛ ꝛ clare p tria mẽ
bra.q̃dã eni ꝓpter crimẽ ſũt ſuſpẽſi ſiue p̃ciſi ab ho
mie vt excõicati depoſiti vł ſuſpẽſi ab officio.q̃daꝫ
eni ſũt p̃ciſi a canone nõ a iudice.q̃dã ṽo iacent in
pctõ ꝟ nõ repiunꝛ p̃ciſi nec ab hoie nec a canone.p̃-
mo caſu dic ꝙ nõ ẽ licitũ ab eis recipe aliqua ſacr̃a.
nec audire diña.qꝛ nõ pñt dici tolerati ex q̃ iudex
ſniaꝫ ſpecificã i eos tulit vt h̃ ꝛ.ix.q.j.c.j.ꝛ.ij.vide
Inn.in.c.qualr̃ ꝛ qñ.el.ij.d̃ accu.vbi no.dic̃ ꝙ ſcł
depoſitus a iudice nõ poteſt amplius dici tolerat⁹.

poſſet tñ dubitari nũquid ſacrm̃ baptiſmatis in ne
ceſſitatibꝰ poſſit recipi a talibus. ⁊ potius inclina-
rem in ſniam affirmatiuã.nã ⁊ ab heretico licite q̃s
recipit hoc ſacrm̃ in neceſſitate. vide bo.tex. in rõe
eius.xxxij.di.§.verũ ¶ Secũdo caſu etiã ꝙ quan
do ſunt ꝑciſi a canone.diſtingue aut factuꝫ ẽ occul
tum aut notoriũ.ſi notoriũ nõ licet a talibꝰ percipe
aliqua ſacra.ar.hic ⁊.d.§.veruꝫ puto ꝙ hoc fallit i
ſacro baptiſmatis.⁊ in ſacro corporis xp̄i vt in ne-
ceſſitate liceat a talibus iſta recipe ſicut dr̄ de forni-
carijs ⁊ ſimoniacis in ordine.vt in.d.§.vex.⁊ q̃re
potius ꝑmittant̃ iſta ſacra q̃ȝ alia vide bo.glo.in.d
.§.verũ.Si vo factũ ẽ occultũ ſentiũt doc.h.ꝙ i ſa-
cramẽtis neceſſarijs nõ ſit abſtinendũ ab eis. ſꝫ in
volũtarijs licite poſſumꝰ abſtinere dũmõ euitetur
ſcandalũ.q̃nimo debemꝰ abſtinere in iſtis volũta-
rijs.ar.vj.q.ij.ſi tãtum.⁊.c.placuit. ⁊ vide Inno.
in.d.c.j.de ſciſma.⁊ ibi fuit in ſin.opi.ꝙ talis occul
tus q̃uis nõ habeat executionẽ ordinis nihilomi-
nus tamẽ transfert in aliũ ꝯferendo ſibi ordinẽ ꝓ-
pter cõem opi.⁊ publicã vtilitatẽ ſicut in ſili dicimꝰ
i.l.barbariꝰ.ff.de offi.preto.multi tñ in hoc.ꝯ.vt
no.in.c.nihil.de elec.⁊ in.c.veritatis.de do.⁊ ꝯtu.
⁊.j.q.j.in ſumma.⁊ nũq̃d excõicatũ occultũ quem
poſſum probare excõicatũ debeã euitare maxime
ſi ẽ plarꝰ meꝰ.vide no.p Inn.in.d.c.j.⁊ ꝑ eundem
in.c.cũ nõ ab hoĩe.de ſen.ex. ¶ Ultimo cãu q̃n ꝑci
ſio nõ ẽ facta a iudice vel a canone.ſentiũt doc. hic
ꝙ poſſumꝰ ſine ſcãdalo abſtinere a ſacris volunta-
rijs nõ tñ peccamꝰ nõ abſtinẽdo.qꝛ nõ ſũt ſuſpenſi
q̃ ad nos.vt in.c.ſi.j.eo.Et q̃ ſunt ſacra volũtaria
⁊ q̃ neceſſaria vide bo.glo.in.c.veniẽs.de tranſac.
Et vtrũ eccleſia liget peccata oĩno occulta ſeu pecca-
tores delinquẽtes occulte.dic ꝙ ſic.vide glo.no.in
cle.j.ð here.i.ṽ.icurrãt.q̃ſi i ſi.ſꝫ i h ſi.cãu.do.An.
diſtinguit ꝙ vbi peccatũ ẽ notoriũ nõ ẽ licitũ ab eis
audire diuina vel ꝑcipe ſacra.qꝛ oẽ peccatũ notori-
um intẽdicit officiũ ſine diſpẽſatiõe .vt i.c.ſi.de tẽp.
or.Adducit ⁊ alias rões nõ ꝯcludẽtes iudicio meo
vñ ſimplr̃ inhereo ꝑme cõcluſioni.⁊ dico tex.eẽ in
c.ſi.j.c.nam ibi ſe reſtringit ad peccatũ fornicatio-
nis notoriũ.⁊ idẽ facit tex.in.d.c.nullꝰ.nã opi.ſua
eẽt vera ſi dixiſſet canon.nullus audiat miſſã illiꝰ
quẽ indubitãter ſcit i pctõ iacere ⁊ nõ poſuiſſet ſpe
cialitatẽ in fornicario.ad idẽ.d.§.vex.nec.ob.c.ſi.
de tẽp.or.qꝛ fatet̃ ꝙ ipſe grauit̃ peccat celebrando ſꝫ
nõ alij audiẽdo ſic pꝫ in ſili in.c.ſi.j.eo.⁊ ꝑ hoc hẽs
expeditã mãm intrinſecã huiꝰ.c.⁊ ad p̄dicta reduc
oẽs gl.hic poſitas q̃ multũ generalit̃ locute ſũt pre-
ter glo.in.ṽ.notoriũ q̃ attingit aliã mãm extrinſe-
cam a.c.cũ qua dicemꝰ aliq̃d de notorio ſaltẽ ꝓ in-
tellectu terminoꝝ. ¶ In gl.i.ṽ.notoriũ in ſi.de hac
mã notorij vide ſatis p ſpe.in ti.de noto.cri. ⁊ bo.
gl.iũctã tex.ij.q.j.manifeſta.⁊.c. de manifeſta. ⁊ ꝑ
hoſti.in ſum.eo.ti.§.ſi.aliq̃d p Ly.C.de accu.ea q̃
dẽ.⁊ ex dictis huiꝰ gl.nõ põt hñi certa doctrina nec
propter ꝓlixitatem talis mãe põt legendo faciliter
explicari. ¶ Sꝫ ꝓ noticia glo.⁊ terminoꝝ inſtabimꝰ
circa aliq̃.ꝑmo declarãdo terminos.ſcdo q̃t hoiuꝫ
ſcia requirat̃ ad inducẽdũ notoriũ.tertio quõ ꝓbe
tur.q̃rto vtrũ exigat̃ ordo iuris.q̃nto vtrũ exigat̃ ꝓ
batio ⁊ ꝓcedã cõcluſiue. ¶ Ad ꝑmũ aduertẽduꝫ ꝙ
habemꝰ duo extrema.ſ.ſciam ⁊ neſciaꝫ. neſcire eſt
ꝓrſus ignrare ita ꝙ nulla ibi cadat credulitas.vt nõ
ff.de iu.⁊ fac.ig.ſup rubrica p Bar.in.l.admonen
di.ff.de iureiu.facit qd̃ no.glo.in.c.ij.de teſti.li.vj
Scia vo põt hñi duplex.ꝑmo in his q̃ ſũt alicuꝰ ar
tis ſeu ſcie ⁊ in his ſcire ẽ rẽ ꝑ cãm cogſcere. vt dicit
phs.⁊ facit.l.ſcire leges.ff.de legi.⁊.c.intelligentia
j.de.ṽ.ſig.habet̃ ſecũdo in his q̃ ſunt alicuꝰ facti.
⁊ dicimur q̃d ſcire q̃n ad noticiã illiꝰ ꝑuenimus ad
aliquẽ ſenſũ corporeũ vtputa ſcio ꝙ habes caputi
um in capite.h enĩ ſcio qꝛ dep̄hendo per ſenſuꝫ vi-
ſus. ⁊ hec ſcia requirit̃ in teſte. iij.q. ix. teſtes. ⁊.l.
teſtiũ.C.de teſti.ad hãc ſciam iudex non poteſt ad
duci niſi in actu cõtinuo.vel quãdo res geſta ẽ co-
ram eo tanq̃ꝫ coram iudice.In actibus vero trãſe-
untibus ſeu in momẽtaneis iudex nõ habet talem
ſciam ſed ex varijs ꝯiecturis ⁊ varijs ꝓbationum
gradibus adducit̃ ad credulitatẽ que tenet mediũ
inter ſciaꝫ.⁊ neſciam.Et ad habẽdũ ſciam ſeu iſtaꝫ
credulitatẽ habemus vt dixi multos gradus pro-
bationis ⁊ diuerſa vocabula.nã q̃nqꝫ factũ ẽ occul
tum.q̃nqꝫ pene occultũ.q̃nqꝫ publicuꝫ.q̃nqꝫ dicit̃
manifeſtũ.q̃nqꝫ euidens.itẽ fama rumor indiciuꝫ
argumentũ ſuſpitio opinio credulitas p̄ſumptio.
notoriũ ⁊ ſi. Occultũ ꝓprie dicit̃ ſicut eſt qd̃ ꝓbari
nõ põt.vñ dei iudicio relinquit̃.xxxij.di. erubeſcãt.
vj.q.j.ſi oĩa.facit.l.duo ſũt titij.ff.de teſta.tute. Pe
ne occultũ dr̄ id qd̃ ꝓbari põt ſꝫ cũ difficultate. vñ
dictio pene diminuit ſicut dictio quaſi.vt in.c.cum
dilecta.de cõfir.vti. Publicũ vero eſt nomẽ genera
le ⁊ verificat̃ q̃nqꝫ i notorio ⁊ q̃nqꝫ in fama.vñ no
toriũ põt dici publicũ ſic.⁊ id qd̃ conſtat ꝑ famam.
vt eſt tex.j.eo.c.ſe.⁊ idẽ quaſi dic de manifeſto. nã
manifeſtũ multiplr̃ capit̃ in iure.q̃nqꝫ manifeſtum
eſt q̃d notoriũ facti ꝑmanẽtis.vt ꝓbat̃.ij.q.j.mani
feſta.⁊.c.de manifeſta.q̃nqꝫ ſumit̃ ꝓ notorio facti
tranſeuntis ⁊ nõ redeunti.iij.q.v.qꝛ ſuſpecti. quã
doqꝫ ⁊ ꝓprie ẽ ſpẽs de ꝑ ſe differẽs a notorio. ⁊ hꝫ
ſe in minꝰ q̃ꝫ notoriũ.nam proprie manifeſtum eſt
publica ſeu famoſa inſinuatio ex certo auctore ⁊ ex
certis cauſis prouenieus.⁊ differt manifeſtuꝫ a fa-
ma.qꝛ fama quãdoqꝫ procedit ex incerto auctore.
quandoqꝫ etiam eſt fallax nõ ſic manifeſtuꝫ.poteſt
enim probari.ſed nõ ita clare apud alios ſicut no-
torium. Fama vero ſolet deſcribi prout dicitur in
glo.ꝙ eſt illeſe maieſtatis ſeu dignitatis ſtatus vi-
ta ⁊ moribus cõprobatus.ſed iſte deſcribit tantuꝫ
bonã famam nõ malã q̃ tamẽ põt ita ſe hr̃e ad ma-
lũ ſicut ad bonũ.vñ appellat̃ quis famoſus latro.l.
capitaliũ.§.famoſos.ff.de penis. ⁊ in.c. ex parte
ade.de teſti.vbi raptores vocant̃ notabiles.ꝓprie
aũt deſcribẽdo famã in genere ſuo dic ꝙ ẽ cõis lo-
cutio ex veriſilibꝰ ꝯiecturis ſurgẽs.⁊ dixi no.ex ve
riſilibus.qꝛ alr̃ ꝓprie nõ ẽ fama ſaltẽ q̃ ad iurĩ effe
ctũ ſꝫ ſũt vane voces ꝑli.de q̃ plene per Bar.in.l.
de minore.§.tormẽta.ff.de q̃ſti.⁊ glo.⁊ docto.in.c.
inquiſitiõis.⁊.c.cũ oporteat.de accu. Rumor vo
in minus ſe hꝫ q̃ꝫ fama.vide bo.glo.iuncto tex.i.c

ſup eo. de eo q̄ cog. ꝯſan. vxo. ⁊. xxxv. q. vj. ſi duo.
Indiciū ꝓprie eſt notabile ſignū alicuiꝰ dicti rei ſeu
facti qḋ ſubijcit̄ neceſſitati ꝓbāde. ⁊ largo mō argu
mentū pōt dici indiciū. ⁊ vide in. c. forus. de v̄bo.
ſig. nā tot poſſunt eſſe indicia ⁊ ita vrgentia ꝙ idu-
cerent iudicē ad credulitatē ⁊ ſufficerent ad ferēdā
ſniam etiam in criminalibus. l. indicia. C. de rei vē
di. l. ſciant cuncti. C. de proba. c. afferte. de p̄ſump.
⁊ vide qḋ dixi in. c. tertio loco. de proba. ⁊ idē dicō
ſi. Sed veniamus ad notoriuꝫ qḋ ſm gl. eſt triplex
ſcꝫ iuris facti ⁊ p̄ſumptionis. notorium vero iuris
pōt ſic deſcribi ꝙ ē ſpōtanea ꝯfeſſio clara probatio
iuſta ⁊ indubitata diffinitō ⁊ irreuocabilis. ⁊ decla
ra. dicit̄ eni ſpōtanea ꝯfeſſio. q̄ꝛ ex ſpōtanea ꝯfeſſi-
one in iure facta orit̄ notoriū. vt in iſto tex. Itēꝫ ex
clara ⁊ indubitata ꝓbatione etiā orit̄ notoriū. vt in
c. cū olim. de. v̄. ſig. Itē ex diffinitione ſeu ſnia nec
pōt ampliꝰ retractari vt hic. ⁊. c. ſi. ⁊. c. cū inter d̄ re
iudi. nā res iudicata ꝓ veritate accipit̄. l. res iudica
ta. ff. de re iudi. ⁊. l. ingenuū. ff. de ſta. ho. ⁊. d. c. cū
inter. ⁊ dicit̄ notoriū iuris ex duplici cā. vel q̄ꝛ in iu
re orit̄. i. ex his q̄ in iudicio fiunt vel ex eo q̄ꝛ iuris
artificio inducit̄. Et hoc reſpectu diligent̄ aduerte.
q̄ꝛ notoriū qḋ glo. appellat p̄ſumptiōis pōt dici no
toriū iuris. nā artificio iuris inducit̄ ⁊ tūc ſufficeret fa
cere diſtinctionē bimēbrē. ſic debet eē quelibꝫ bōa
diſtinctio. nā qḋdam ē notorium iuris qḋdaꝫ facti.
Notoriū iuris p̄t dici duplex. qḋdā orit̄ ex his que
agunt̄ in iudicio. qḋdā vero ex actibꝰ extraiudicia
libꝰ qñ ius vehemēter aliqd p̄ſumit vt in filiatione
ꝓbāda. nā ex ꝯiecturis a iure inductis filiatio dicit̄
notoria ⁊ tunc dic ꝙ notoriū iuris ſeu p̄ſumptiōis
ē iuris euidentia vehemēter p̄ſumpta. Notoriū fa
cti vario modo diffinit̄ ſ; ſufficit ponere duas diffi
nitiōes ſeu p̄ſcriptiones. prima ꝙ eſt crimen vel fa
ctū cuius teſtis ꝑſ̄s ē ⁊ ſimulatꝰ locꝰ nō eſt. vt not.
archi. ij. q. j. de manifeſta. ⁊ vide bo. tex. in. c. cū di-
lectus. j. de pur. cano. ſcḋo mō diffinit̄ ꝙ ē clara et
famoſa locutio ex euidentia rei ſurgens que tergi-
uerſatione aliqua celari nō pōt. ꝓbatur in. c. ſc. ⁊ i
c. euidentia. de accu. Et hoc notoriū facti ē triplex
nā qḋdā ē notoriū facti ꝑmanentis vt ꝙ palatium
dñoꝝ ſit in platea. ⁊ h̄ ꝓprie dꝫ dici notoriū q̄ſi res
nota oībus volētibꝰ inſpicere. ꝓ h̄ auc̄. qui ſe. C.
quō ⁊ qñ iudex. ⁊. d. c. euidētia. vñ dicit text. in. d.
auc̄. ꝙ vox p̄conis q̄ꝛ eſt trāſitoria nō trāſit in noto
riū q̄ꝛ paucis noteſcit. ſ; edicta ſic q̄ꝛ hñt actū ꝑma-
nentē. Scḋm ē notoriū facti trāſeuntis ⁊ nō redeū
tis vt ſi in ꝯſpectu ꝑli aliqs fuit occiſus. nā pōt dici
notoriū tunc. nō aūt ꝙ ſit notoriū nunc. ⁊ ſic intelli
go qḋ dixi de voce p̄conis. Tertiū ē notoriū facti i-
terpollati. exēplū in eo q̄ eſt paratus ſꝑ ad mutuan
dū ſub vſuris. nā nō ſemꝑ mutuat ſ; interpollatim
lꝫ poſſit dici hr̄e actū ꝯtinuū reſpectu aptitudinis.
ſ; nō actꝰ. ⁊ hec ſufficiāt q̄ ad primū. habes enim ex
p̄dictis terminos declaratos ⁊ ex quibꝰ iudex ad-
ducit̄ qñq; ad verā ſciam qñq; ad credulitatē que
ſufficit ad ferēdā ſniam. Venio ad ſcḋm. ſ. q̄t hoim
ſcia requirit̄ ad inducendū notoriū facti. ⁊ in h̄ va
ria dicunt̄. vide glo. no. in. c. de manifeſta. iuncto

tex. ij. q. j. q̄ dicit ſufficere ſciaꝫ. x. hoim. ſ; intelligo
illā glo. ꝓut ibi no. nā oportet ꝙ detur ſcia totiꝰ vi-
cinie vel maioris ꝑtis. ita ꝙ nō ſint minꝰ. x. vñ in lo
co vbi nō ſunt. x. ꝑſone nō pōt oriri notorium. ⁊ ꝙ
ſufficiat ſcia vicinie ⁊ ꝙ non requirat̄ ſcia totiꝰ ꝑli.
vide bo. tex. in. d. c. cū dilectus. de pur. ca. dicit tñ
hic Cal. ⁊ bñ ꝙ diſcretus iudex ex varijs circūſtan-
tijs ⁊ qualitate actꝰ loci ⁊ tp̄is arbitrat̄ factū eē no-
toriuꝫ vel non. ⁊ cōiter dicit̄ ꝙ ex tribus cauſat̄ no
toriū. ex hoiuꝫ ſcia ⁊ loci. ⁊ tp̄is qualitate. nā l; opor
teret ꝙ nō fiat de nocte neq; in loco ſecreto nec pau
cis ſcientibus ſ; ꝙ in publico ⁊ patenti loco. Itē de
die ne homines de facili decipiant̄. Itē ꝙ in p̄ſen-
tia plurimoꝝ vt p̄dixi. ſ; vt dixi diſcretus iudex ha
bebit oīa ꝑſcrutari diligenter. nā etiā de nocte ipſa
poſſēt adhiberi lumina vt poſſit hr̄i indubitata ſcia
actus. ⁊ idē dic de ſi. Ad tertiū qualit̄ ꝓbet̄ noto
rium. dico ꝙ duo teſtes ſufficiūt ſicut ad ꝓbanduꝫ
famā. vñ licet duo nō ſufficiūt ad cauſandū notori-
um ſufficiunt tñ duo ad ipm̄ ꝓbandū. q̄ꝛ i ore duo
rum vel triū ſtat oē verbū. de quo vide glo. in. §.
qñ. ij. q. j. ⁊ quod no. glo. in. l. iij. ff. de teſtibus.
Circa quartum videlicet nunquid in notorio req̄-
ratur ordo iuris. dic cōcluſiue ꝙ in notorio p̄ſum-
pto. vt q̄ꝛ agitur de conſanguinitate probanda ſer
uatur ordo iuris. ſed ibi eſt ſpeciale. q̄ꝛ ex probabi-
libus coniecturis probatur factū notorium. In no
torio vero facti nō requiritur vſq̄quaq; ordo iuris
ſed cōmuniter dicitur ꝙ requiratur citatio. Item
ſcientia. vt in. c. ad noſtram. de iureiur. ⁊ in. c. ma-
nifeſta. ij. q. j. ⁊ pñt in h̄ multa allegari ꝓ ⁊ contra.
ſed vide qḋ dixi de citatione. in. c. cū olim. de re iu-
di. vbicunq; enim factū eſt ita notoriū ꝙ certuꝫ eſt
abſenti nullam defenſionem cōpetere tunc non eſt
neceſſaria citatio. q̄ꝛ illa fit vt ſe defendat. ⁊ ſic intel
lige tex. in. d. c. cum olim. ⁊. l. ij. ff. de admi. re. ad
ciui. ꝑti. ⁊. c. venerabilē. de elec. qñq; pōt cōpetere
aliqua defenſio qḋ eſt quaſi regulare ⁊ tūc requiri-
tur citatio al̄s nō valebit ſententia. ⁊ intelligo tex. i
c. ſi. iuncto. c. j. de offi. dele. li. vj. ⁊ in cle. paſtoralis
de re iudi. De ſententia vero dicit h̄ Cal. ꝙ requi-
rit̄. ſed nō cū ſolennitate ſolita. ⁊ ſic intellige Inn.
in. c. ex ꝑte. de. v̄. ſig. ⁊ ꝙ requirat̄ aliqualis ſenten
tia videt̄ tex. in. l. ſi ꝯfeſſus. ff. de cuſto. ⁊ exhi. re. ⁊
ij. q. j. nos in quēq;. litis vero cōte. ⁊ alius ordo iu-
diciarius ſolennitatē reſpiciens neceſſario nō ē ob
ſeruandus. ꝓ quo vide bo. tex. in cle. paſtoralis. d̄
re iudi. Ad vltimū nunqd requirat̄ ꝓbatio dic ꝙ
in notorijs facti ꝑmanētis nulla ꝓbatio requirit̄
vt in. c. ſc. ⁊ in. c. euidentia. de accu. In notorio iu-
ris req̄rit̄ ꝓbatio ſi negaret. vñ ſi nego ſniaꝫ lataꝫ
ꝯ me dꝫ ꝓbari plene. vt in. c. ſic̄. de re iudi. Idē dic
in notorio p̄ſumpto. vt i. c. ꝑ tuas. de ꝓba. In no-
torio facti interpollati req̄ritur ꝓbatio lꝫ nō multū
plena vt in. c. cū in dioceſi. de vſur. In notorio fa-
cti tranſeuntis requirit̄ ꝓbatio plena ⁊ ē valde vti
le ꝙ iudex a principio declaret factū eē notorium.
de quo vide tex. cum glo. in. v̄. declarato. in. d. cle.
paſtoralis. ⁊ hec ſufficiant ꝓ curſu lectiōis. naꝫ ple
niſſime pōt mā examinari ⁊ videri in locis. ſ. alle.

Tua nos. Si fornicatio clerici ē ita publica ꝙ tranſit in notoriū. nec accuſator nec teſtis neceſſari⁹ eſt. ſ; ſi eſt publica ꝑ ſolā famā nō ſufficiunt ad cōdēnationē ſola teſtimonia. i. teſtiū dicta nō iuratoꝝ. ſed ſi ex hoc oriret̃ ſcandalū inducit̃ purgatio in q̄ deficiens canonice punit̃. h. d. Cōis diuiſio. ſcd̾a. ibi. nos ¶ Primo no. ꝙ publicuꝫ pōt ſe habere ad notoriū ⁊ ad famā. nā qn̄q; dicit̃ aliq̄d publicū id qd̄ ē notoriū. qn̄q; id qd̄ eſt famoſum. vt hic optime probat̃. Et no. diligent̃ in hoc iſtū tex. ꝓpter interꝑtationes faciendas in ſtatutis ⁊ in alijs diſpoſitiōib⁹ vt dixi. ſ. c. primo ¶ No. ſecūdo tex. aptum ꝙ cōcubinatus pōt ēē notorius ex euidētia rei ſine aliq̄ monitione p̄cedente. ⁊ pōt iudex ꝓcedere ad penā imponendā ſine accuſatione ⁊ ſine teſte ¶ Tertio no. h̄ limitationē ad id qd̄ dicit̃ ꝑ negationē rē effici dubiā. l. iij. C. quib⁹ ad li. ꝓcla. non licet. nā nō ꝓcedit illud in notorio facti ꝑmanētis. ⁊ facit qd̄ no. in. l. poſt rem iudi. ff. de tranſac. ⁊ bo. tex. i. c. ſuper eo. de teſti. cogen. ¶ Quarto no. ꝙ nō ex qualibet p̄ſumptione ſeu ſuſpitiōe orta ꝯ aliqueꝫ pōt indici purgatio ſ; debet ēē talis q̄ generet ſcandalū ⁊ non memini alibi ita bo. tex. nā multa iura vident̃ inuenire ꝯriū. vt in. c. ex pte. de offi. or. ⁊ i. c. inter. d̾ pur. ca. ⁊ vide bo. tex. ij. q. iiij. oīb⁹. ſ; dic vt plene de h̄ dixi in. c. qualiter ⁊ qn̄. ij. de accu. ſ; tene mēti iſtuꝫ tex. ad p̄dicta ¶ Quinto no. iſtū tex. in alio valde ſingulariter ꝙ quēadmodū deficiens in purgatione punit̃ vt ꝯuictus ⁊ cōtumax in purgatione aſſumenda vt ptꝫ ibi noluerint vel defecerint. ⁊c. nā in hoc alibi ſunt opi. vt no. in. c. excōicam⁹. de here. ⁊ in. c. inter dilectos. ⁊. c. pe. de pur. ca. plene tango in. c. veritatis. de do. ⁊ contu. facit qd̄ le. ⁊ no. iij. q. ix. decernim⁹. ⁊ pōt etiā hic ſumi bona practica procedendi cōtra clericos ſuſpectos cū crimina ꝓbari non poſſūt ¶ Ultimo ex fi. no. iudicē poſſe punire clericū ꝯcubinariū, abſq; eo ꝙ ipm̄ admonuerit licet gratioſe poſſit ꝑmittere monitionē. ⁊ ſic intelligas. c. ſ. prime alle ¶ In glo. ſ. in. v. nō ex euidentia no. bn̄ iſtā glo. ⁊ idē no. glo. in. c. manifeſta. ij. q. j. nō tn̄ puto ſimplr̄ iſtā glo. ꝓcedere. ſ; reſtingo eā ad tex. qn̄ tot ſūt cōiecture ꝙ tergiuerſationi locus non eſt. nam tractat eam publice vt ꝯcubinam nec ſubeſt aliqua excuſatio obfuſcās p̄ſumptioneꝫ iuris maxie ſi h̄ꝫ filios ex ea. probant enim notorie icontinentiam paternam. lxxxij. di. propoſuiſti. in p̄n. ⁊ vide aliū bonū tex. qui dicit ꝙ filius ē argumētū incōtinentie paterne ambulans ſuper terra. xxviij di. priuſq;. ſecus autē crederē ꝫ vbi poſſit ſubeſſe excuſatio vtputa q: habet matrem in domo ⁊ eaꝫ dicit pediſſequā matris. nam tunc fornicatio non eſt notoria ſed ſeruabis contra talē. c. j. ⁊. ij. ſ. eo ¶ In glo. ſup. v. teſtimonijs in fi. aduerte q: teſtimoniū pōt dici duplex. p̄mo dictū teſtium nō iuratorum. nam illi ꝓprie nō ſunt teſtes. vt in. c. tuis. de teſti. ſcd̾o pōt dici dcm̄ illi⁹ q̄ deponit de auditu alieno. ⁊ nō de eo qd̄ ipe dep̄hendit ꝓprio ſenſu. iſte ꝓprie etiā nō eſt teſtis vt dicit glo. no. in. l. ij. §. idē labeo ff. de aqua plu. ar. ⁊ ꝓbat̃ h̄ ſm̄ iſtū intellectū. teſtieni h̄ꝫ deponere de eo qd̄ ipe percepit ſenſu ꝓprio vt hic ⁊ in. l. teſtium. C. de teſti. ⁊. iij. q. ix. teſtes. ⁊c.

A nobis. Breue eſt. vn̄ non ſumo. Nota ibi mulierculas ꝙ mulieres vilis cōditionis nūcupant̃ diminutiue ad denotādū ꝙ pctm̄ diminuit de anima ⁊ de corpe famā ⁊ de alijs corpori adherentib⁹. facit xxxiiij. di. viduā. ¶ Scd̾o no. ꝙ int̃ ꝯſanguineos nō eſt p̄ſumenda ſiniſtra ſuſpitio incontinentie. vt c. cum in iuuentute. de p̄ſump. eſt enī inter conſanguineos qd̄dam naturale fedus ꝓpter ꝓximitateꝫ ſanguinis ¶ Ultimo no. ꝙ iura antiqua que permittebāt ꝯſanguineas habitare cuꝫ clericis nō ſūt correcta p. c. j. ſ. eo. h̄ patet q: hoc emanauit poſt. c. j. in quo ꝑmitt̃ talis cohabitatio. ⁊ intellige hoc. c. ꝓut plene dixi i. d. c. j. ⁊ pōdera bn̄ tex. ꝙ in conſanguineis nō req̄rit̃ ſenect⁹. vn̄ ſi al's ſūt bone fame ⁊ ꝯditionis licita videt̃ cohabitatio de q̄ in. d. c. j.

Queſitum. Clericus cōcubinari⁹ i officijs vitandus nō ē niſi ſit notorius. h. d. Cōis diuiſio. ſcd̾a. ibi verū. ¶ Primo no. ibi priuſq; penituerit. a cōtrario ſenſu ꝙ clericus ſuſpenſus a iure ꝓpter notoriam fornicationē incontinenti poſt penitētiā recuperat executionē officij quo ad alios vt ſic alij licite poſſint eius officiū audire. ⁊ hoc ideꝫ voluit Innoc. in. c. ſicut. ſ. eo. An aūt quo ad ſe indigeat diſpenſatione q: peccatū fuit notoriū. Inno. in. d. c. ſicut. ſentit ꝙ ſic. ſed aliud ſentit in. c. venerabili. de ſen. excō. ſed dic vt le. ⁊ nota. in. c. fi. de temp. or. ¶ Scd̾o no. ibi officium ꝙ nō ſolū miſſā ſ; officiuꝫ nulluꝫ audire debem⁹ a notorio fornicatore. xxxij di. preter ¶ Tertio no. vnā regulam ad quā ſemꝑ alle. iſte tex. ꝙ ꝑ peccato mortali q̄libet eſt ſuſpēſus quo ad ſe. ⁊ dicit̃ ſuſpenſus q: nō dꝫ cum peccato exequi aliquē ordinem ⁊ maxime attingere ſacr̄m eucharistie. quid aūt de exiſtenti in peccato veniali. vide glo. ⁊ Archi. vj. di. teſtū. qd̄ no. ¶ Quarto nota ꝙ notorius fornicator eſt ſuſpēſus quo ad ſe ⁊ quo ad alios. ⁊ no. ꝙ tex. vtit̃ verbo ſuſpenſus nec ḡ ipſe licite celebrat nec eū licite alij audiunt. Quinto no. ibi. niſi peccatū hm̄oī. ꝙ ꝑ alio peccato notorio regulariter clericus nō eſt ſuſpenſus q̄ ad alios. nā cū. ſ. dixiſſet reſpectu ſuſpēſionis proprie de quolibet peccato. Nūc vero cū tractauit de ſuſpenſione q̄ ad alios reſtrinxit ſe ad peccatū fornicationis. vt patet h̄ ibi hm̄oī. regulariter ergo a clerico notorie crimino ſo non eſt neceſſe recedere q̄ꝫdiu ab eccleſia p̄ciſus non fuerit. vide glo. xv. q. fi. c. fi. ⁊ in. c. cum non liceat. de preſcript. ⁊. c. nōne viij. q. iiij. probatur in. c. preter. xxxij. di. arguendo per locum a ſpeciali ¶ Ultimo no. tres modos quib⁹ etiā cōcubinatus pōt effici notorius. ſ. ꝑ ſententiā ꝑ cōfeſſionē ⁊ ꝑ euidentiā rei que tergiuerſatione aliq̄ celari nō pōt. ⁊ ꝓbat iſte tex. in fi. aptiſſime ſniam quā tenui in. c. vſa. ſ. eo. vt ad euitāduꝫ tales cōcubinarios nō requirit̃ admonitio dūmodo res ſit ita euidens ꝙ nulla tergiuerſatione poſſit celari. nā ſi req̄reretur admonitio ibi interueniret actus iudicialis. ⁊ ſic ꝓprie notoriū ſi oriret̃ ex

euidentia rei ſ; potiꝰ ex pſūptione q: noluit parere monitioni ⁊ ſic potius eēt quoddā notoriū iuris ꝙ̄ facti. q: iuris artificio eēt inductum. ¶ Et pōdera q: tex. iſte nullā facit mentionē q̄ ad caſū noſtꝝ de notorio qḋ oriſ ex ꝓbatione clara ⁊ iuridica cū tñ ex ea inducaſ etiā notoriū qñ nihil pōt opponi ꝯ talē ꝓbationē. vtputa q: cōcluſū eſt in cā. vt in. c. cū oli. de v̄. ſig. ⁊ no. do. de ro. deciſ. cccij. ⁊ forte iō q: ſic nō oriſ indubitata fornicatio ⁊ expectāda eſt ſentētia que de ꝓximo ferenda ē. ¶ In glo. j. ibi in aliq̄ loco pñt celebrare. ſupple alta ⁊ clara voce. ſed ſubmiſſa voce ⁊ clauſis ianuis hodie licite celebraſ in loco interdicto. de q̄ dic vt habeſ in. c. fi. de ſen. ex. li. vj. ¶ In glo. fi. ibi nō debet in officijs euitari. intellige hoc vt plene dixi in. c. veſtra. ē. eo.

¶ De clericis coniugatis. ¶ Rubrica.

¶ Supra viſum ē de clericoꝝ ⁊ mulieꝝ cohabitatione illicita. reſtat videre merito de eoꝝ cohabitatione licita. vel ſic. Nā qñq; clerici habitāt cū mulieribus ſine figura mřimonij. qñq; vō ꝯcto mřimonio iō cum in p̄cedenti rubrica fuerit viſū de p̄ma cohabitatione an ⁊ qñ ſit licita merito ſubijciſ de ſcḋa. ⁊ maxime q: poterat dubitari nunq̄d clerici cōiugati poſſint tenere bñficia ⁊ gaudere p̄uilegio clericali. ¶ Sz oppo. ꝯ rubricā de ſupfluitate. nā habemꝰ hunc tractatū expeditū in quarto lib. in ti. q̄ cle. vel vo. ma. ꝯ. poſ. So. ſm Jo. an. ꝙ ibi p̄ncipaliter tractatur de validitate matrimonij p clericū cōtracti. hic vero p̄ncipaliſ tractaſ vtrū clerici cōiugati poſſunt tenere bñficia vel nō. Itē an gaudeant priuilegio clericali. ⁊ an teneanſ deferre tonſurā ⁊ incidēter tractaſ de validitate matrimonij.

Si quis. clericoꝝ Mřimoniū cōtractū p clericū exiſtētem in ſacris nō tenet ſecus in minoribꝰ ſ; tunc cogiſ dimittere bñficiū. h. d. duo ſunt dicta. ſecūdū ibi. ſ; ſi. ¶ Primo no. ꝙ ſacer ordo impedit ⁊ dirimit matrimoniū ꝯhendū. idem facit ꝓfeſſio facta tacite vel expſſe in aliq̄ de religionibus approbatis. ⁊ vtrūq; ꝓbaſ clare in. c. j. de voto. li. vj. ¶ Et nota ꝙ ſacri ordines dicunſ ſubdiaconatus ⁊ ſupiores olim tñ ſubdiaconatꝰ in primitiua eccłia nō erat ſacer ordo ſ; poſtea p cōſtitutōez idē fuit ſtatutū in eo qḋ in diaconatu. vt in. c. miramur. de ſer. non or. ⁊. c. a multis. de etaſ. ⁊ quali. ⁊ dicūſ iſti ſacri ordines p excellētiā. nā oēs ordies ſunt ſacri vt no. glo. xxxij. di. in ſūma. ſ; iſti dicunſ ſacri q: magis pticipāt de ſacro corpis xpi. ⁊ trāſferūt ordinatos in ſortē dñi vt nō liceat amplius retrocedere. vt in. c. ex co. de elec. li. vj. ¶ Scḋo no. ꝙ dictio infra qñq; excludit. vnde dr̄ qs infra ſubdiaconatū qñ adhuc nō ē ꝓmotus ad ſubdiaconatū. Et ex hoc poſſet argui ad ſtatuta punientia certa delicta cōmiſſa infra. xxx. annos vt nō cōphendant eos qui ſunt in. xxx. anno cū ſtatutū ſit penale ⁊ reſtringendū. putarē tñ ꝯtrariū ꝙ̄ ꝓpria ſignificatiōe vocabuli ſ; largo mō pōt ſumi mō p̄dicto. vt h̄. ⁊ h̄ larga interp̄tatio ē fienda ad penā euitandā. q: fauores debēt ampliari. ⁊ odia reſtringi. vt i regula odia. de re. iur. li. vj. l. cū quidā. ff. ꝺ li. ⁊ poſthu.

¶ Tertio nota quē cōpelli ad agendū penitentiā nā queādmodū peccatū ē publicū. ita ⁊ pnia dz eē publica. ad h̄. c. j. de ſpon. ⁊ vide qḋ no. xxvj. q. vj. c. fi. vbi vide de mā. ¶ In gl. j. ibi. vacare intelligūt ipſo iure. no. bñ gl. ꝙ p ꝯctū mřimonij vacāt ipſo iure bñficia clerici cōiugati. nō ergo ē opꝰ renūciatione vel priuatione ſ; de facto ſpoliabunſ. ¶ Et circa hoc aduerte. nā tex. iſte ⁊ ſiles loquūſ de ducētibꝰ vxorē. ⁊ q: appellatione vxoris qñq; venit deſponſata ⁊ traducta in domū cū qua ē matrimoniū conſūmatum. xxvij. q. ij. genuit. ꝓbaſ ex verbis euangelij nō licet hoi dimittere vxorem ſuā quacūq; ex cā excepta cā fornicatiōis ⁊ tñ licitū ē dimittere per ingreſſū religiōis matrimonio nō ꝯſummato. c. ex publico. de ꝯuer. coniu. Sed vxor nuncupatur ibi illa cū qua matrimoniū ē cōſūmatū. vt dicit tex. in d. c. ex publico. Quandoq; appellatur vxor ea cū qua matrimonium eſt contractum interueniente dūtaxat conſenſu de preſenti. vt in. c. cum initiatur xxvij. q. ij. ⁊. c. fi. de ſpon. duorum. qñq; ſponſa de futuro venit appellatione vxoris. vt. l. nō ſine. C. ꝺ bo. que libe. ⁊ facit qḋ no. glo. in. c. ⁊ ſi xps. de iure iuran. in. v̄. nō admittat. ideo dubitatur qualiter appellatur vxor in materia noſtra vt ſic vacent bñficia ipſo facto. Jo. an. ⁊ cōmuniter doct. dicunt ꝙ p ꝯtractum ſponſaliorum de futuro non vacant bñficia ipſo facto. ar. l. ea que. ff. ad municip. vbi dicitur ꝙ ea que tantū contraxit ſpōſalia de futuro nō mutauit domicilium. Item queādmodum p adeptionem ſecundi beneficij non vacat primuz niſi ſit plene tranſlatus ad ſecundum. vt in. c. cum in cunctis. de elec. ⁊ in. c. cōmiſſa. eo. ti. lib. vj. ita nec per contractum ſponſaliorum cum adhuc nō ſit plene tranſlatus. ⁊ idem tenent do. de rota deci. xxj. Itē proprie ſponſa nō eſt vxor ſed promiſſa. vnde dicitur a ſpondeo ſpōdes. vt no. ſuper rubrica ꝺ ſpō. ⁊ facit. xxx. q. v. noſtrates. per contractum vō matrimonij per verba de p̄ſenti vacant ipſo facto etiā copula nō interueniente. quia exercuit actuz oino ꝯtrarium clericatui. ⁊ illa vere vxor ē nec debet habere vxorē carnalem ⁊ ſpūalem. videtur enim per actū ꝯtrium renūciaſſe beneficio ⁊ habere illud pro derelicto. ar. c. ex tranſmiſſa. de renunci. ⁊. c. cum renunciatur. xxxij. q. j. Sed dubitatur q̄d ſi ſponſa de pñti intrauit monaſteriū anteq̄ eēt cognita. Tenent doc. ꝙ bñficiū nō recupat clericꝰ q: ſemel vacauit p ꝯtctum matrimonij ⁊ bñ loquūſ. opꝰ enī ē noua collatione. nā ius ſemel extinctū amplius non reuiuiſcit licet ceſſet cā extinguēs. vij. q. j. ꝙ̄ piculo ſū. de ꝯſe. di. iiij. queris. ¶ In ea. gl. ibi. ⁊ hodie nō tenet. dic vt ibi no. gl. nā ibi pñt illa iura intelligi vt habeāt aliq̄d ab eccleſia in ſtipendiū nō in titulum ⁊ ſic etiā poſſent hodie ſeruari illa iura vbi ꝯiugati eēnt valde paupes ⁊ bone ꝯditionis. ¶ In glo. fi. ibi. ⁊ priuandi ſūt bñficijs. pōdera bñ gl. ſentit enī ꝙ ſi cōſtitutꝰ in ſacris de facto contrahit matrimonium p̄uandꝰ ē ꝓpter delictū bñficijs ſuis ⁊ ſētit ꝙ